

mic disease // Am. J. Gastroenterol. — 1989. — Vol. 84, № 11. — P. 1362-1364.

10. Gilliland S.E., Nelson C.R., Maxwell C. Assimilation of cholesterol by *Lactobacillus acidophilus* // Appl. Environ. Microbiol. — 1985. — Vol. 49, № 2. — P. 377-381.

11. Danielson A.D., Peo E.R. Jr., Shahani K.M. et al. Anticholesteremic property of *Lactobacillus acidophilus* yogurt fed to mature boars // J. Anim. Sci. — 1989. — Vol. 67, № 4. — P. 966-974.

12. Buck L.M., Gilliland N.E. Comparison of freshly isolated strains of *Lactobacillus acidophilus* of human intestinal origin for ability to assimilate cholesterol during the growth // J. Dairy Sci. — 1994. — Vol. 77, № 10. — P. 2925-2933.

13. Nielson J.W., Gilliland S.E. Variation in cholesterol assimilation by individual strains of *Lactobacillus acidophilus* and *Lactobacillus casei* from human intestines // J. Dairy Sci. — 1985. — Vol. 68, suppl. 1. — P. 83.

14. Klaver F.A., van der Meer R. The assumed assimilation of cholesterol by *Lactobacilli* and *Bifidobacterium bifidum* is due to their bile salt-deconjugating activity // Appl. Environ. Microbiol. — 1993. — Vol. 59, № 4. — P. 1120-1124.

15. Noh D.O., Kim S.H., Gilliland S.E. Incorporation of cholesterol into the cellular membrane of *Lactobacillus acidophilus* ATCC 43121 // J. Dairy Sci. — 1997. — Vol. 80, № 12. — P. 3107-3113.

16. Aocetal S., Matsuyama H. Effect of intestinal microflora of the absorption of soluble calcium in milk // J. Germfree Life Gnotobiol. — 1994. — Vol. 24, № 1. — P. 1123-1128.

17. Коваленко Н.К., Касумова С.А., Мучник Ф.В. Скрининг штаммов молочнокислых бактерий, обладающих гипохолестеринемической активностью, и их практическое использование // Микробиологический журнал. — 2004. — Вып. 66, № 3. — С. 33-42.

18. ГОСТ 20264.2-88 Препараты ферментные. Методы определения протеолитической активности.

19. Шендеров Б.А. Микроэкологические аспекты канцерогенеза // Антибиотики и химиотерапия. — 1990. — Вып. 35, № 3. — С. 165-170.

18 вересня 2007 року свій ювілей відзначив професор кафедри гігієни та екології Донецького державного медичного університету ім. М. Горького Юрій Миколайович Талакін.

1961 року Талакін Ю.М. закінчив санітарно-гігієнічний фа-

НАШІ ЮВІЛЯРИ ЮРІЮ МИКОЛАЙОВИЧУ ТАЛАКІНУ — 70 РОКІВ

культет Донецького державного медичного інституту за спеціальністю "санітарна справа". У цьому закладі він пройшов усі щаблі наукового зростання: з 1961 року — аспірант, 1964 р. — асистент, 1969 р. — доцент. 1980 року після захисту дисертації на здобуття вченого ступеня доктора наук став професором, ще за два роки очолив кафедру гігієни та екології. Від 1992 р. Юрій Миколайович — професор кафедри гігієни та екології.

Талакін Ю.М. зробив вагомий особистий вклад у гігієну та екологію як науку, предмет викладання і галузь діяльності. Він є автором понад 300 друкованих праць, 2 монографій, 12 навчально-методичних посібників і наукових рекомендацій, 3 санітарних правил, 10 винаходів. Юрій Миколайович підготував 3 докторів і 7 кандидатів медичних наук. Виконані ним дослідження збагатили гігієнічну науку з проблеми токсичної дії малої інтенсивності, зокрема визначили дію на організм людини важких металів: свинцю, ртуті, марганцю.

У центрі його наукових інтересів — експериментальний аналіз потенційної небезпечності дії на організм факторів виробничого середовища і довкілля та їх гігієнічне нормування, аналіз токсичної дії ксенобіотиків, профілактика хімічної патології і препатології професійного генезису. Ним сформульовано нові

положення про взаємозв'язок загального і специфічного у реакції-відповіді організму на дію екзогенних хімічних чинників.

За ініціативою Талакіна Ю.М. було організовано науково-дос-

лідну токсикологічну лабораторію Медичного університету, науковим керівником якої він був. Проведені у ній оригінальні експерименти та дослідження з токсикології та гігієнічного нормування органічних і неорганічних хімічних сполук, у тому числі з використанням методів культури клітин, дозволили обґрунтувати комплекс оздоровчих заходів з профілактики їхньої несприятливої дії, розроблено і використовуються у практиці охорони здоров'я понад 70 нормативів у повітрі робочої зони і 20 — для атмосферного повітря.

Талакін Ю.М. вів і продовжує вести велику навчально-методичну, наукову і громадську роботу: з 1969 по 1971 рр. працював деканом лікувального факультету, очолюючи паралельно профспілковий комітет інституту, з 1975 по 1988 рік він — декан медико-профілактичного факультету, з 1971 по 1984 рік неодноразово виконував обов'язки проректора з навчальної роботи, протягом 1978-1991 рр. — член Центральної навчально-методичної комісії з гігієни та епідеміології Міністерства охорони здоров'я СРСР. Протягом 40 років він успішно читає лекції студентам усіх факультетів університету.

Талакін Ю.М. має заслужений авторитет у наукових колах країни. Чверть століття він є головою Донецького обласного наукового товариства гігієністів і токсикологів, членом правління наукових товариств гігієністів і токсикологів України, членом редакційної ради журналів "Современные проблемы токсикологии", "Вестник гигиены и эпидемиологии". Його праця відзначено нагородами: медаллю "За доблестный труд" (1970), знаком "Отличник здравоохранения" (1974), медаллю "Ветеран труда" (1990), знаком "За отличные успехи в работе" Міністерства вищої і середньої освіти СРСР (1982).

У 2002 році Юрій Миколайович у складі авторського колективу фахівців Києва, Львова, Донецька та Дніпропетровська отримав Державну премію України у галузі науки і техніки за роботу "Важкі метали як небезпечні для людини забруднювачі довкілля України: медико-екологічні дослідження, обґрунтування та досвід впровадження профілактичних заходів".

Свій ювілей Юрій Миколайович зустрів у колі друзів, які зичать йому здоров'я, творчої наснаги, нових звершень, плідної роботи, благополуччя у родині.

Правління Українського та Донецького обласного наукових товариств гігієністів і токсикологів, Донецький державний медуніверситет, редакція журналу "Довкілля та здоров'я".